

La restricció del trànsit, preparada

Tot a punt per a l'entrada en vigor de la zona de baixes emissions a Barcelona

Cartells indicadors ■ M. MEMBRIVES

El govern vol blindar el lloguer social als vulnerables

Mesures urgents d'accés a l'habitatge

PANDORA

Ramoncita JOIERS
des de 1894

TARRAGONA · Sant Agustí, 21 · Tel. 977 249 743
TORTOSA · D'en Carbó, 14 · Tel. 977 44 16 62 · Cervantes, 10 · Tel. 977 44 44 90

EL PUNT AVUI+

1,20€

DIMARTS · 24 de desembre del 2019. Any XLIV. Núm. 15220 - AVUI / Any XLI. Núm. 14090 - EL PUNT

#CATALUNYALLIBERTAT VOL VIURE EN P6-8

La fiscalia, contra la immunitat de Comín i Puigdemont

ESCRIT · Demana a Llarena que proposi a l'eurocambra que els la retiri i vol que el jutge belga s'esperari amb les euroordres

L'advocacia de l'Estat ultima si avala la immunitat de Junqueras

CULTURA-ESPECTACLES P22,23

Detall d'un dels plafons del vitrall, que mesura en total uns tres metres d'alçada ■ GEMMA MARTZ / CAPÍTOL CATEDRAL DE GIRONA

Cinc-cents anys amagat

Descobert a la catedral de Girona un gran vitrall rere un retaule

Europa-Món P18

Jamal Khashoggi, en una imatge del 2012 a Dubai ■ EFE

Cinc condemnes a mort per Khashoggi

Sentenciats cinc dels executors del periodista crític amb el règim saudita

Europa-Món P19

El cap de Boeing plega per la crisi dels 737 Max

L'aturada de la producció provoca pèrdues de 2.000 milions al mes

L'ESPORTIU

Futbol

Machín, segon tècnic destituït per l'Espanyol

Pont i Pujol
empresistes

CONSULTORIA INTEGRAL

per a pimes i patrimonis familiars

www.pontipujol.com · tel. 93 764 04 69

Punt de Vista

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

HERMES COMUNICACIONS SA

President Editor: Joan Vall Clara.
Consell d'Administració: Lúcia Vidal i Juventench (vicepresidenta) i Esteve Colomer i Font.
Consell de lectors: Feu-nos arribar les opinions, els suggeriments i les consultes que desitgeu sobre el nostre projecte editorial i els nostres productes a conselldelectors@elpuntavui.cat. Tots els contactes rebran resposta de la direcció.

Direcció Executiva: Joan Vall Clara (President Editor), Xevi Xirgo (Informació General), Emili Gispert (Informació Esportiva i local), Toni Muñoz (Serveis), Josep Madrenas (Webs i Sistemes), Albert París (Comunicació), Miquel Fuentes (Administració i RH) i Lluís Cama (Producció).

Keep calm

Pere Bosch i Cuenca

El mirall d'Europa

La sentència del Tribunal de Justícia de la UE sobre la immunitat d'Oriol Junqueras ha desfermat una reacció d'antieuropisme entre alguns polítics i periodistes espanyols. No es tracta d'un fenomen nou. Només cal repassar la història per adonar-se que Europa ha estat, des de fa una pila d'anys, un mirall en què Espanya ha vist retratades les seves mancances. I, a cada retrat, hom s'ha refugiat en el patriotisme més caspós. Per donar-ne exemple, només cal recordar les reaccions contra les protestes per l'afusellament del pedagog Francesc Ferrer el 1909; o, més recentment, la concentració de l'1 d'octubre de 1975 a la plaça d'Orient, on un dictador agonitzant, al costat del seu successor, va clamar contra (agafin aire) una "conspiración masónico-izquierdista [...] en contubernio con la subversión terrorista-comunista en lo social". La "conspiració" eren les protestes internacionals per les darreres execucions del franquisme. En els dar-

Mala peça al teler quan hom vol esmicolar el mirall senzillament perquè la imatge que hi veu reflectida no li agrada

rers mesos, els tribunals europeus han corregit sistemàticament els excessos dels espanyols. I, de retruc, s'ha desfermat la ira de personatges com ara el popular Esteban González Pons, qui, des del seu escó de Brussel·les (!), ha clamat contra Europa; o bé d'altres com ara el *capo* de la guerra bruta contra el sobiranisme, Jorge Fernández Díaz, qui ha afirmat que, "si la justícia europea no els defensa dels seus agressors, el *Brexit* és un precedent". Alguns s'han adonat que més enllà dels Pirineus existeixen la separació de poders i les garanties processals i polítiques; aspectes, tots ells, en crisi sistèmica a Espanya. Aquesta Europa no els agrada. I, paradoxalment, els mateixos que vaticinaven una Catalunya independent vagant per l'espai i que s'han beneficiat durant anys dels fons europeus, ara amenacen a seguir el camí del Regne Unit. Mala peça al teler quan hom vol esmicolar el mirall senzillament perquè la imatge que hi veu no li agrada. Entre altres raons, perquè, encara que el canvi, dia rere dia hi veurà reflectides les mateixes misèries.

La vinyeta

Fer

Ombres d'hivern

Imma Merino

Un programa polític precís

M' he aixecat del llit per escriure aquesta primera "ombra d'hivern" que, si em vaig recuperant del refredat que em té emboirada i amb el nas rajant, tindrà continuïtat durant aquestes festes de Nadal en què Manuel Cuyàs farà unes vacances que li desitjo que siguin ben felices. El cas és que, aprofitant l'enllitament, m'he llegit pràcticament d'una tirada *Teoria King-Kong*, l'assaig de la novel·lista Virginia Despentes que, des que va aparèixer, l'any 2006, s'ha convertit en un manifest feminista enrabiat i sense contemplacions que l'autora afirma escriure "d'entre les lletges, per a les lletges, les velles, les camioneres, les frígides, les mal follades, les infollables, les histèriques, les tarades, per a totes les excloses del gran mercat de la tia bona". No sé per què n'havia ajornat la lectura, que he fet en la traducció al català de Marina Espasa publicada per L'Altra Editorial. En tot cas, vaig començar-lo a llegir després de veure unes imatges de les manifestacions de suport als futbolistes de l'Arandina condemnats per haver violat una adolescent de quinze anys. I ho

“Vaig intuir que necessitava llegir l'assaig de Virginia Despentes per mantenir encara més viva la ràbia davant del consentiment de la violació

vaig fer pensant que en les festes de Nadal s'hi reuneixen famílies normativament constituïdes, acceptades i fins i tot celebrades socialment, de les quals en surten els violadors que, a més, protegeixen i defensen.

Vaig intuir que necessitava llegir l'assaig de Virginia Despentes per mantenir encara més viva la ràbia da-

vant del consentiment de la violació lligada a la idea de considerar que les dones som culpables del que ens han fet. Violada en una de tantes nits que feia autoestop per arribar a un concert *punk-rock* en una ciutat de França, com ha fet present en la seva novel·la *Baise-moi* i també en la seva pel·lícula homònima, Despentes afirma: "Ens obstinem a fer com si la violació fos una cosa extraordinària i perifèrica, fora de la sexualitat, evitable (...). Mentre que, tot al contrari, és al centre, al cor, a la base de les nostres sexualitats." Més encara: "La violació és un programa polític precís: esquelet del capitalisme, és la representació crua i directa de l'exercici del poder. Designa un dominador i organitza les lleis del joc per permetre-li que exerceixi el poder sense restricció." No es pot dir millor: "Plaer en l'anul·lació de l'altre, de la seva paraula, de la seva voluntat, de la seva integritat. La violació és la guerra civil, l'organització política gràcies a la qual un sexe declara a l'altre: et prenc tots els drets, et forço a sentir-te inferior, culpable i degradada." Me'n torno al llit.

EL PUNT AVUI+

Edita: Hermes Comunicacions SA
http://www.elpuntavui.cat
972 18 64 00
Güell, 68. 17005. Girona

Director: Xevi Xirgo i Teixidor. Vicedirectors: Emili Gispert i Toni Muñoz. Directores adjunts: Joan Rueda, Miquel Riera, Xevi Sala i Ferran Espada.

Caps de secció: Toni Brosa (Opinió), Carles Sabaté i David Brugué (Nacional), Anna Puig i Jordi Nadal (Comarques Gironines), Pilar Esteban (Europa-Món), Jaume Vidal i Xavier Castillón (Cultura), Montse Martínez (Apunts), Pere Gorgoll (Neurologiques), Marcela Topor (Catalonia Today), Manel Lladó (Fotografia), Jordi Molins (Disseny), Quim Puigvert (Llengua), Jaume Batchellí (Producció) i Antoni Dalmau (Tancament).

Conseller delegat: Joan Vall i Clara.

Direcció Comercial: Eva Negre i Maria Àngels Taulats (El Punt Avui), Eduard Villacé (Agències), Josep Sánchez (L'Esportiu) i Elsa Romero. Webs i Sistemes: Josep Madrenas (director), Joan Sarola (Sistemes) i Ramon Buch (Disseny). Recursos Humans: Miquel Fuentes. Administració: Carme Bosch. Producció i Logística: Lluís Cama.

Accedeix als continguts del web

Podràs gaudir per un dia dels avantatges del web amb aquest codi QR o entrant a <http://epa.cat/c/sfaesi>

A la tres

Emili Gispert/ egispert@elpuntavui.cat

Converses per Nadal

Com ho fas per estar tan bé? No em discuteixo amb ningú. Home, vols dir que és per això? Doncs, no deu ser per això! Valgui aquest vell acudit per desitjar que les famílies que puguin celebrar el Nadal a casa no acabin barallant-se per culpa del procés, causa de batusses i traumàtics trencaments familiars, com ens han insistit des de les files de l'“A por ellos”. Amb els millors desitjos de pau i concòrdia per a aquesta nit i els àpats que vindran, em permeto proposar uns quants temes de conversa que aguanten qualsevol discussió, fins i tot en els grups familiars més mal avinguts. És a dir, en aquells en què no tots són independentistes o tots unionistes. No cal dir que si són tots del mateix color, problema resolt. Quedi dit per endavant que no dispo de estudis científics que avalin les propostes, basades només en el coneixement empíric de llargues sobretaules familiars. Comen-

“No hi ha res que uneixi tant la prole com el repartiment d'una herència

ço per un clàssic. Poden parlar de futbol. No hi ha referències de sobretaules amb paraules pujades de to quan el futbol n'és protagonista. Tampoc quan ho és la religió, tema molt escaient per aquestes dates. Que aixequi el dit qui conegui membres d'una mateixa família que no es parlin per diferències de fe. Ningú. No n'hi pot haver, com no hi ha hagut mai cap guerra pels assumptes divins. Un altre tema molt agraït

de parlar, que reforça els vincles familiars, és qui té cura dels pares o els avis quan no es poden valer per ells mateixos. No es coneix cap discussió per aquests assumptes, com no hi ha notícia d'una sola família que hagi partit peres pels negocis i, encara menys, per la discussió sobre una herència. No hi ha res que uneixi tant la prole com el repartiment d'una herència. Ni un sol litigi; ni un mort per un tros de terra. Poden abordar totes aquestes qüestions sense cap perill de provocar ferides irreversibles en els lligams familiars. Però, sobretot, si en algun moment apareix en la conversa un llaç groc, la independència, o fins i tot, la immersió lingüística, i volen mantenir unida la família, recordin el vell acudit i fugin d'estudi! Que tinguin un bon Nadal i que rebin tot l'escalf i respecte els que no el podran celebrar perquè són injustament a la presó o a l'exili per les seves idees.

De reüll

Marga Moreno

Vergonya aliena

Des del punt de vista informatiu, el dia de la rifa de Nadal de la loteria estatal acostuma a oferir una allau de xifres i localitzacions barrejada amb grans dosis d'espectacle, no sempre edificant. En aquesta ocasió, cert periodisme ha deixat alguns episodis, si més no, vergonyosos per a la professió. El primer, potser involuntari, però molt significatiu de com es transmet la informació. Durant l'emissió televisiva del sorteig hi va haver un moment peculiar, ja que l'encarregat d'introduir les boles a la gran esfera va fer la sensació que hi deixava

La jornada deixa una allau de xifres i indrets i grans dosis d'espectacle

anar alguna cosa més, en aquest cas d'amagat. Mentre a les xarxes es desfermaven les especulacions *conspiranoiques*, un corresponsal d'una cadena privada va piular una “justificació” per al sospitós moviment de l'operari, assegurant que era una tradició ficar grans d'arròs junt amb les boles

numerades. Poc després alguns mitjans, entre ells alguna ràdio pública, donaven per bona l'explicació, que en realitat era un invent sorneguer del periodista. Més tard, una reportera encarregada d'informar des d'una de les administracions de loteria que havia repartit dècims premiats es va mostrar exultant i a punt del paroxisme assegurant que ella mateixa era una de les afortunades i que l'endemà no l'esperessin a la feina. També era mentida. Tenim una realitat prou líquida com per liquidar-la –o més ben dit, liquidar-la– encara més. Per un periodisme digne, no badem o perdrem tota credibilitat.

Les cares de la notícia

CONSELLER DELEGAT DE BOEING

Dennis Muilenburg

Crisi a Boeing

La crisi del gegant aeronàutic nord-americà Boeing a causa de l'aturada total del 737 Max pels dos accidents d'aquest avió, amb 346 morts, ha provocat la destitució del conseller delegat de la companyia, que ha perdut un 25% del seu valor borsari.

MESTRA VITRALLERA I RESTAURADORA

Anna Santolària

Una joia del patrimoni

En la presentació de la troballa d'un finestral medieval a la catedral de Girona, la restauradora que, amb Emily Price, s'ha encarregat d'una primera neteja de la joia patrimonial, ha destacat que es podria tractar del vitrall més antic de Catalunya, unes parts del qual daten del segle XIII.

ENTRENADOR DE FUTBOL

Pablo Machín

Segona destitució

No li han anat bé les coses en els dos clubs de primera en què ha estat d'ençà que va marxar del Girona, on va deixar una gran empremta. Primer en el Sevilla i després en l'Espanyol, el tècnic ha estat destituït a causa d'uns resultats que han estat lluny de les expectatives.

EDITORIAL

La ZBE, un ariet contra la pol·lució

■ L'Àrea Metropolitana de Barcelona enllesteix els preparatius per a la implantació de la zona de baixes emissions (ZBE). Una àrea de protecció mediambiental de més de 92 km² situat entre les dues rondes de la capital catalana i d'alguns altres municipis metropolitans. A partir del dia 1 de gener, els vehicles que no disposin de l'etiqueta que els acredita com a poc contaminants no podran circular-hi els dies feiners entre les set del matí i les vuit del vespre. Incomplir la normativa comportarà una sanció administrativa. Aquesta és una mesura que és la punta de llança per combatre el greu problema de contaminació que pateix l'àrea metropolitana de Barcelona i, per extensió, altres zones del país que en reben les conseqüències. I cal donar-li la benvinguda perquè és un fet científicament demostrat que la pol·lució té un greu impacte negatiu en la salut de la ciutadania, i seria una irresponsabilitat continuar mirant cap a un altre costat.

D'altra banda, la ZBE és un bon instrument per combatre la contaminació però tindrà un impacte socioeconòmic en aquelles classes més populars que no poden prescindir del vehicle per treballar o traslladar-se al lloc de feina però no poden assumir-ne la compra d'un de nou menys contaminant. Per la qual cosa caldria articular ajudes que en permetin la renovació en funció de la renda. I finalment, cal tenir en compte que la ZBE és una eina necessària però no suficient en la lluita contra la contaminació. I caldrà preveure mesures addicionals més enllà del trànsit rodat i que ataquin focus de contaminació importants, com ara els vaixells de creuer. L'activitat econòmica de la capital catalana és fonamental però en cap cas pot estar basada a laminar la salut dels veïns i les veïnes.

Tal dia com avui fa...

1 any

Retrets mutus

El govern de la Generalitat i l'executiu de Pedro Sánchez es retreuen mútuament la manca de voluntat de diàleg per afrontar el conflicte.

10 anys

Pensions

Els pensionistes cobraran només un 1% d'increment. L'augment aprovat pel govern Zapatero és el més baix dels últims 12 anys.

20 anys

Amenaça d'ETA

ETA pretenia fer esclatar de cop els 1.700 quilos d'explosius de les dues furgonetes interceptades i provocar una carnisseria a Madrid.

Full de ruta

Emili Bella

Catalunya nuclear

Res haurà fet més per la conscienciació col·lectiva sud-catalana que la Catalunya Nord és part integrant de Catalunya com l'exili d'alguns membres del govern anterior. No parlem d'un ens diferenciat dels Països Catalans, parlem d'un tros nuclear de la pròpia Catalunya, que per circumstàncies històriques l'administren els veïns de dalt, igual que dels Pirineus ençà l'administren els veïns del costat amb tocs il·lustris d'autogovern. Reça haver de constatar-ho, però l'alienació de què ha estat objecte aquest país al llarg de segles ha portat molts dels seus pobladors a viure en la ignorància territorial, a desconèixer el voraviu de Catalunya més enllà de comunitats autònomes, províncies, departaments i altres formes d'esquarterament. Té gràcia la dèria que Espanya professa amb Gibraltar i que en canvi no reclami aquesta llenca de terra catalana, senyal que la veu ben regalada; precisament per això, perquè és catalana.

La Catalunya àrtica, que deia aquell, es podria convertir aviat en Catalunya catàrtica quan el president Carles Puigdemont pugui tornar a trepitjar terra catalana

Es veu que, en el moment de la mutilació, Perpinyà era l'Hospitalet de Llobregat, és a dir, la segona ciutat del país en nombre d'habitants. Aquesta Catalunya àrtica, que deia aquell, es podria convertir aviat en Catalunya catàrtica quan el president Carles Puigdemont, així com la resta d'exiliats, pugui tornar a trepitjar terra catalana –tan catalana com Sabadell o Avinyonet de Puigventós– per obra i gràcia de la doctrina Junqueras. "Perpinyà", cridaven els seus companys d'espai polític en saber-lo immune. Serà el més semblant a tornar a casa, amb el benentès que tindrà vedat l'accés a una part del país, que és on rau la seva petita pàtria. Em permeto aventurar que no hi ha sentiment més fort de pertinença que el sabadellenquisme, però si algun altre l'hagués de superar aquest seria el gironisme. I un cop a la Catalunya Nord podrà pujar dalt del simbòlic Canigó, perquè els presidents pugen muntanyes, i ho veurà tot amb els propis ulls. Després del Tet i el Tec, només faltaria el Ter.

Tribuna

David Bueno i Torrens. Director de la Càtedra de Neuroeducació UB-EDU1ST

Complicat o complex

Fa poc més d'una setmana es va acabar la COP25, l'objectiu de la qual era treballar per aturar el canvi climàtic abans no se'n escapi encara més de les mans. Soc una persona optimista de mena, però el resultat va ser un autèntic fracàs. Des del meu punt de vista, la manera com s'aborden aquestes reunions parteix d'un principi erroni. No, no soc un negacionista del canvi climàtic. De fet, soc un dels 15.364 científics signants del "World scientists' warning to humanity: A second notice", i uns dels 11.258 científics signants del "World scientists' warning of a climate emergency", uns articles que han estat publicats el 2017 i el 2019, respectivament, on s'adverteix dels efectes del canvi climàtic des de la ciència estricta (disponibles en obert a la revista *BioScience*). Per mi, l'error és confondre *complicat* amb *complex*. Malgrat que en alguns aspectes es poden utilitzar com a sinònims, la paraula *complicat* remet a difícil, mentre que *complex* emfasitza el fet d'estar format per diversos elements relacionats que obeeixen a una matei-

xa condició. Les situacions complicades es poden resoldre aprofundint molt en determinats camps del coneixement, aquells que siguin més escacients. Les situacions complexes, en canvi, necessiten la participació i la implicació de tots els elements implicats. El canvi climàtic inclou tantes variables (energètiques, econòmiques, socials, culturals, poblacionals, alimentàries, científiques, tecnològiques, humanístiques, etcètera), que a més impliquen tota la humanitat, que no es pot resoldre des d'un despatx, reunint una sèrie de gestors polítics a porta tancada com si fos únicament complicat, deixant que persones més o menys mediàtiques vagin dient la seva a l'ex-

terior, tots centrats en els seus interessos i propostes però aliens als dels altres. L'única solució possible a un problema complex d'aquesta envergadura és fent participació tota la humanitat de les possibles propostes i solucions, perquè cadascú pugui analitzar de quina manera hi pot contribuir, des de la senzillesa individual, per assolir la complexitat global necessària. Disminuint l'ús de vehicle privat? Reduint el consum de carn? Afavorint el començ just i de proximitat? Prescindint fins on sigui possible de mitjans de transport altament contaminants, com ara avions i vaixells? Tot això que acabo d'esmentar contribueix de manera similar al canvi climàtic. Des d'un despatx no es pot apoderar la ciutadania de tot el món perquè cadascú prengui les seves responsabilitats. Només es pot fer des de la mateixa ciutadania, obrint les decisions des de les diferències culturals i respectant l'opinió social. Possiblement algú dirà que és excessivament complex. Segur que ho és, però és que els problemes complexos només es poden abordar des de la complexitat.

“La complexitat requereix la participació de tots els implicats

El lector escriu

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin els mil caràcters d'extensió. El Punt Avui es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a bustia-catalunya@elpuntavui.cat

Restriccions de vehicles

■ Estic prou d'acord amb la reducció de gasos contaminants i per tant amb les restriccions de vehicles a la ciutat de Barcelona a partir de l'1 de gener. No obstant això no em sembla coherent que s'estableixi un criteri de selecció segons l'antiguitat del vehicle. Tinc un cotxe petit de l'any 1999 de baixa cilindrada (1328 cc), que funciona perfectament i que cada any passa la ITV sense problemes. Crec que seria més coherent i efectiu que en aquesta revisió anual (que ens costa més de 50 €) es comprovés si el vehicle incompleix o no el límit de contaminació permès. Hi ha cotxes més nous que el meu que tenen opció al distintiu ambiental per ser posteriors a l'any 2000, que per la seva cilindrada, pes, potència o poca cura i

mal ús emeten sens dubte més gasos contaminants que altres vehicles més antics. Hi afegeixo com a incoherència que canviar de cotxe molt sovint tampoc és gaire ecològic ambientalment, i la contaminació que suposen els vaixells atracats al port de Barcelona, entre moltes altres coses.

Ara se'ns planteja a molts el problema econòmic de comprar un altre cotxe. Com sempre els més afectats som els més necessitats.

GUILLERMO MARTÍ CEBALLOS
Sant Pol de Mar (Maresme)

La socialdemocràcia

■ Repassant la declaració de la II Internacional reunida a Frankfurt el 1951, he trobat diversos punts que em semblen prou adients per a la societat catalana i

l'europea avui.

En l'aspecte de la democràcia política es fa referència a la necessitat de vetllar pel dret individual a una vida privada protegida contra la intervenció arbitrària de l'Estat. També per defensar els llibertats de pensament, creença, d'expressió, d'associació, de reunió i el dret de vaga. El govern de la majoria i el respecte als drets de la minoria. L'autonomia cultural per als grups que tenen una llengua pròpia. La independència de la justícia. El respecte als drets humans i a la Declaració Universal dels Drets de l'Home.

Que la democràcia té el dret i el deure de protegir-se contra aquells que abusen de les possibilitats que ofereix, amb la finalitat de destruir-la. Finalment que cal estimular la satisfacció per l'obra ben feta i la solidaritat. I que la socialdemo-

cràcia i/o el socialisme democràtic refusa qualsevol forma d'imperialisme i combat l'opressió i l'explotació d'un poble per un altre. Atès que les amenaces que pesen damunt la independència dels pobles constitueixen la causa directa dels perills de guerra de la nostra època.

O sigui que aquests plantejaments ens poden orientar en la política actual esdevenint vigents i sent objecte d'especial atenció en el procés en què ens trobem.

Segur que de l'anàlisi d'aquests punts en poden sortir expectatives plausibles i constructives per a la llibertat i progrés de Catalunya.

Pensem-hi.

RAIMON GUSI AMIGO
Vilafranca del Penedès (Alt Penedès)

La frase del dia

“No canviaré la meua residència; hem construït un espai que ha costat defensar, hem de continuar fent activitat”

Carles Puigdemont, PRESIDENT DE LA GENERALITAT A L'EXILI

Tribuna

Jaume Sobrequés i Callicó. Historiador

‘Nihil novum sub sole’

L'expressió bíblica ho deixa clar: tot allò que ha succeït pot tornar a succeir. Els historiadors ho sabem –i aquells que no ho són, cada dia més, també–: l'odi contra l'autonomia de Catalunya als anys trenta va ser un dels principals mòbils que varen impulsar els feixistes, capitanejats per un funest general africanista, a alçar-se contra la República i, per tant, contra Catalunya, que tot just començava a gaudir de quotes majors de llibertat nacional. L'ambient polític que s'anava gestant a Espanya contra el nou règim sorgit del 14 d'abril de 1931 tenia bona part dels elements que es donen avui en sectors de la dreta espanyola. Els Aznar i Rajoy, d'un passat no tan llunyà, han trobat una continuïtat ben consolidada en els i les Lorena Roldán, Carlos Carrizosa, Jordi Cañas, Inés Arrimades, Santiago Abascal o, entre d'altres, el difunt Albert Rivera i Societat Civil Catalana. Fent un salt en el temps, però sense oblidar, aquests són, als nostres dies, els hereus avantatjats dels feixistes Onésimo Redondo, Ramiro Ledesma Ramos, José Antonio Primo de Rivera, Ernesto Giménez Caballero o Ramón Serrano Suñer. En el llenguatge polític d'uns i altres, els d'ahir i els d'avui, existeixen només diferències de matís quan es refereixen a Catalunya. L'esperit, però, és el mateix, i sovint ho és també la literalitat amb què s'expressen.

L'ACTUAL OPOSICIÓ ANTIDEMOCRÀTICA a l'independentisme com a doctrina i com a pràctica política s'acobla bé amb les barbaritats que es varen sentir als anys trenta, quan es debatia a les Corts l'Estatut d'Autonomia de 1932, “considerat per l'exèrcit i les classes conservadores com un atac a la unitat nacional” (Preston), com ho és, avui, al dret del poble català a exercir d'autodeterminació. Per cert, que també, aquells anys, va tenir lloc, a l'Espanya profun-

da, un boicot als productes catalans. Fa uns noranta anys. Algú podria negar el paral·lelisme ideològic que existeix entre tot allò que defensen periòdics com *El País*, *La Razón* o *El Mundo* –en un exercici d'autocontenció ometo els publicats a Catalunya– i, en el període republicà, *El Debate*, *Acción Española*, *La Correspondencia Militar*, *ABC*, *Informaciones* o *El Sol*, tots ells de dretes, d'extrema dreta o descaradament colpistes, responsables en bona part del cop d'estat de Franco? Que la premsa espanyola actual abans citada aplaudeixi la repressió contra l'independentisme i l'existència de presos polítics per motius ideològics és quelcom del qual els historiadors podem donar fe notarial com a fets d'abans, ja coneguts.

EL COLPISME S'EXPRESSA AVUI de manera diferent. La consolidació del sistema democràtic –sempre amb matisos– de l'Europa occidental no permet a la dreta espanyola del PP i Vox –i a l'agònica de Ciudadanos– una actuació tan lliure com desitjarien, malgrat l'avenç que,

“Aquells de qui l'extrema dreta actual és hereva varen ser els principals responsables d'una cruenta guerra civil

com arreu d'Europa, han tingut també a Espanya. Aquells de qui l'extrema dreta actual és hereva varen ser els principals responsables d'una cruenta guerra civil. Algú pot minorar la gravetat d'aquesta lamentable realitat? A l'hora de cercar precedents que il·luminin determinades actuacions de l'Espanya autèntica de sempre, i de comparar-los amb els dels anys trenta, no podem oblidar que durant la República es va produir un dels escàndols més potents relacionats amb la corrupció (*l'Straperlo*), que va implicar rellevants dirigents polítics espanyols, com el mateix Alejandro Lerroux. La corrupció va trobar, en Juan March, futur finançador del cop d'estat de Franco, un element important. El PP no ha volgut renunciar a tenir un paper menys destacat, i ha fet mans i mànigues per liderar la corrupció dels darrers anys. Ningú no pot oblidar tampoc les concommitàncies ideològiques que existeixen entre allò que defensaven les Juventudes de Acción Popular, que tenien en Mussolini un referent on emmirallar-se, i l'extrema dreta espanyola actual. Hem d'estar alerta també per la seva entrada en el sistema polític, perquè també Hitler, al qual, en determinats aspectes vol emular, va aconseguir el poder “dins de la llei”.

UNA DARRERA REFLEXIÓ. Que el PSOE, fent seguiment dels preceptes de la dreta, no vulgui sentir-se acomplexat per la inevitable concessió de l'amnistia als presos polítics i exiliats catalans, perquè allò que va fer un govern republicà poden fer-ho també els socialistes si de veritat volen ablanir el difícil tràngol que viu el país, i reparar la greu injustícia d'un tribunal espanyol indigno. Aquella amnistia no va servir de res. Que avui contribueixi a fomentar el diàleg i a fer possible que el poble català es pugui expressar amb llibertat exercint el dret d'autodeterminació.

De set en set

Enric Serra

La baula convergent

Des de fa mesos, la relació difícil entre ERC i JuntsxCat i la progressió electoral dels republicans fomenten constants especulacions sobre l'avançament dels comicis al Parlament. I ara, la pèrdua combinació dels efectes que pugui tenir la sentència del Tribunal de Justícia de la Unió Europea (TJUE) sobre la immunitat d'Oriol Junqueras, amb la inhabilitació del president Quim Torra pel Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (TSJC), ajuda encara més a incrementar les fantasies sobre aquests comicis. Moltes de les anàlisis que aquests dies s'han fet són de vol curt, gallinaci, que di-

Moltes de les anàlisis que aquests dies s'han fet són de vol curt

ria Josep Pla. Ningú no ha fet l'esforç d'incloure-hi dos factors que poden ser determinants. Un és el resultat de la recomposició –ja iniciada– de l'espai on conviuen i es fan nosa el PDeCAT, JuntsxCat i la Crida Nacional. I l'altre, el resultat d'harmonitzar –si es pot– els dos actius de lideratge més rellevants d'aquest espai. D'una banda, el de Carles Puigdemont, reforçat per la visibilitat que li atorga la condició efectiva d'eurodiputat i per un suport electoral indiscutible, però mal vist pels sectors més tradicionals que s'han vist arraconats per l'expresident malgrat llargues i fructíferes trajectòries. I de l'altra, Artur Mas, que liquida la seva inhabilitació el proper mes de febrer, que prové directament de l'escolania pujolista i que ha sabut donar joc tant als sectors moderats com als independentistes. De com encaixin aquestes baules dependrà que continuï dempeus el vell pont que fins ara ha sostingut les restes del castell pujolista.

Sísif

Jordi Soler

Nacional

Els efectes de la 'doctrina Junqueras' del TJUE

La fiscalia congela les euroordres fins que el Parlament Europeu es pronuncïi sobre les immunitats

Mesures per ajudar els habitatges socials

El decret del govern obliga els grans tenidors de pisos a oferir un lloguer social

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

En mans de l'advocacia

FI • Ultima l'escrit al Suprem per dir si avala la immunitat i la sortida del líder republicà **AVÍS** • ERC avisa que no acceptarà que la doctrina Junqueras serveixi a tots menys a ell **DIA** • La investidura apunta ara al 30 de desembre o bé al 5 de gener

David Portabella
MADRID

La parsimònia de Pedro Sánchez amb la victòria electoral del 28 d'abril, amb desdeny inclòs a una abstenció d'ERC lliurada a canvi de res al juliol, ha deixat pas des del 10 de novembre de la repetició electoral a un frenesí en què la investidura només sembla possible amb el so de fons de les campanades de Cap d'Any o bé en plena cavalcada de Reis. El preu de ser investit ha pujat tant des del juliol que ni tan sols el PSOE té a la mà el que ara li reclama ERC, perquè el botó del desbloqueig del desgovern està ara en mans de l'advocada general de l'Estat, Consuelo Castro, i de l'advocada de l'Estat de l'àrea penal, Rosa María Seoane. Amb una fiscalia que viu aliena a la justícia de la UE i va per lliure, ERC concentra la pressió en l'advocacia perquè adopti la sentència del Tribunal de Justícia de la UE sobre la immunitat d'Oriol Junqueras i, tot i que ultima el seu escrit de presentació imminent al Suprem, té cinc dies per fer-ho. El PSOE, al seu torn, creua els dits perquè el gest obri la porta a la imprescindible abstenció d'ERC en una investidura que pot tenir lloc el 30 de desembre o el 5 de gener. "No pot ser que la doctrina Junqueras serveixi per a tothom menys per a Junqueras", alerta la portaveu d'ERC, Marta Vilalta.

El camí de Sánchez a la que seria la seva primera investidura de debò —és president espanyol per una moció de censura i va fracassar el 2016 i el juliol

Les frases

“Quan sapiguem la posició de l'advocacia de l'Estat, plantejarem si val la pena treballar per a l'acord”

Marta Vilalta
PORTAVEU D'ERC

“No hi ha cap data però els diputats ens hem reservat l'agenda del 27 de desembre al 4 de gener”

Joan Josep Nuet
DIPUTAT D'ERC AL CONGRÉS

del 2019— és tan rocambolesc que, de vantar-se de controlar la fiscalia en campanya, ha passat a dependre del fet que l'advocacia de l'Estat complagui ERC. I tot i que La Moncloa nega que doni ordres a ningú —“el govern no dona instruccions *ad hoc* a l'advocacia de l'Estat”, ha dit la ministra portaveu Isabel Celaá—, el cert és que l'advocacia general de l'Estat no té un web propi i el seu enllaç és al web del Ministeri de Justícia.

Amb el Suprem i els fiscals enrocats en el patriotisme judicial i vivint el dictat del TJUE com un atac a la seva autoritat, l'advocacia de l'Estat és la baula perduda sensible a les garanties europees. “Quan sapiguem la posició de l'advocacia de l'Estat, plantejarem si val la pena treballar per a l'acord. No és una qüestió de dates”, va reiterar Vilalta ahir. La portaveu d'ERC, això sí, admet que hi ha hagut i hi continua havent contactes “discrets” entre socialistes i republicans. Els contactes, però, són pre-

sentats pel PSOE com a més decisius per a l'acord final del que diu ERC. De fet, el dirigent Sergi Sabrià era ahir a Madrid però va negar que la visita s'emmarqués en la negociació i no es va veure amb ningú del PSOE.

Recollir acta o nul·litat

Alhora d'examinar el gest de l'advocacia de l'Estat, ERC no entra a aclarir si n'hi hauria prou amb una petició de llibertat perquè Junqueras pogués recollir l'acta d'eurodiputat —ho és des del 13 de juny i el judici va acabar el 12— o bé el que esperen és la petició de nul·litat del judici i de la condemna del Suprem. Al juny, de fet, l'advocada de l'Estat del penal, Rosa María Seoane, ja va defensar que Junqueras —aleshores estava sent jutjat— pogués recollir l'acta d'eurodiputat, i va ser el jutge del Suprem Manuel Marchena qui ho va evitar. Al marge de l'escrit final, el gest de l'advocacia no és garantia de res: l'última paraula és de Marchena. I el sentir del Suprem, segons fonts judicials, és que el TJUE dictamina sobre un moment del passat en què Junqueras era un pres preventiu i ara Junqueras és un condemnat a 13 anys per sedició. Però, que el Suprem no les té totes, ho confirma que manté en l'aire encara l'execució de la pena d'inhabilitació que pesa sobre Junqueras.

“Cosa d'hores o dies”

Més precís que Vilalta era el company i diputat d'ERC Joan Josep Nuet, que augurava que l'acord entre ERC i el PSOE és “cosa d'hores o de dies”.

L'advocada de l'Estat del penal Rosa María Seoane i la seva companya Elena Sáenz durant el judici del procés ■ J.J. GUILLÉN / EFE

“No hi ha cap data però els diputats ens hem reservat l'agenda entre el 27 de desembre i el 4 de gener. Evidentment el govern té predisposició a entrar en una nova fase política que deixi enrere la criminalització de l'independentisme i ajudarem el govern a fer aquest camí”, va dir Nuet a Radio Euskadi.

Alarmats per entendre que el gest que espera ERC és una vulneració de la separació de poders, el PP i Ciutadans no van esperar a escoltar què diu en el seu escrit l'advocacia de l'Estat i van registrar al Congrés una petició de compareixença de Sánchez per-

què doni explicacions de quins ressorts mou per obtenir la investidura. “Estem preocupats: Sánchez només té ulls per complir el que li demanen Junqueras i Puigdemont”, denuncia el secretari general del PP, Teodoro García Egea.

28, 29 i 30, dies hàbils

La presidenta del Congrés, Meritxell Batet, va elevar a la mesa perquè fos aprovada l'habilitació dels dies 28, 29 i 30 de desembre per si són necessaris per acollir la investidura. Convertir en hàbils els últims minuts del 2019 va disparar les especulacions sobre una investidura ex-

prés i la imminència d'un acord PSOE-ERC, ja que si és al gener —mes *a priori* inhàbil— Batet en té prou amb la mera convocatòria per convertir els dies en hàbils sense passar per la mesa del Congrés. Si Sánchez volgués ser elegit abans de Cap d'Any, el ple arrencaria el 27 de desembre per ser votat en primera instància el 28 i en segona —ja 48 hores després i per majoria simple— el 30. Si volgués ser investit el dia de la cavalcada de Reis, el ple s'obriria el 2 de gener per votar el 3 i —48 hores més tard i necessitant més sis que nos— ser finalment elegit el 5 de gener. ■

L'APUNT

Polítics a correu

Jordi Panyella

Hi ha una manera de fer dels periodistes que irrita els polítics quan, en una roda de premsa, i després de donar dades i més dades, sempre hi ha algú que aixeca el dit i s'interessa per una qüestió que precisament no s'ha donat en aquell acte. El polític somriu, però per dins maleeix el preguntaire, perquè precisament la tasca de la premsa és anar sempre més enllà d'on vo-

len anar els que gestionen i controlen la informació. Ahir els polítics van treure pit per anunciar el decret amb mesures de protecció de l'habitatge, donant compliment a una iniciativa popular. Molt bé, però ara toca aixecar el dit i preguntar com es pensa afrontar la propera emergència social, i si aquest cop es legislarà abans que la ferida s'obri i la societat es dessagni.

a de l'Estat

El grup mixt es parteix i Borràs lidera el Plural

El grup mixt més poblat de la història, amb 21 diputats d'11 partits, va rebre ahir l'autorització de la mesa del Congrés per ser dividit en dos per garantir així que la veu de tots en els debats no sigui ofegada per la inclemència del temps reglamentari en l'ús de la paraula. A més del grup mixt, hi haurà un nou Grup Plural –en què s'inscriuen els vuit diputats de JxCat–, que tindrà Laura Borràs com a portaveu i en què també conviuran Íñigo Errejón i Inés Sabanés (Més País), Compromís, Coalició Canària, Nova Canàries, Terol Existeix, el BNG i el Partit Regionalista de Cantàbria. JxCat, de fet, ara per ara té set diputats perquè Jaume Alonso-Cuevillas va ser baixa el 3 de desembre en el ple de constitució i encara ha de fer el tràmit d'acatar la Constitució a l'hemicicle. En el grup mixt pròpiament dit ara hi haurà només cinc diputats: Mireia Vehí i Albert Botran (CUP), els dos d'Unió del Poble Navarrès i el de Fòrum As-túries. La CUP, en el seu debut, ha fet enfadar tothom per no negociar res.

El consell executiu va dur a terme ahir la darrera reunió de l'any ■ ACN

Insinuen el tercer grau a Junqueras

■ Budó creu que la sentència del TJUE justifica un canvi perquè l'excarcerin ■ Torra al·lega per no ser inhabilitat ara

Òscar Palau
BARCELONA

El pronunciament de Luxemburg sobre Oriol Junqueras podria justificar un canvi en el seu tractament penitenciari, segons va insinuar ahir la consellera de la Presidència, Meritxell Budó. "Si la sentència demana la llibertat immediata, potser hi ha d'haver algun canvi en el seu cas", va indicar, fet que obre la porta a la concessió d'un tercer grau que li permetria de sortir ara de la presó. D'entrada, les juntes de tractament el van valorar de segon grau, fet que li impediria per ara accedir a beneficis penitenciaris, si bé Bu-

dó va reclamar ahir que hauria d'estar en llibertat des del dia 19, perquè "la sentència invalida el judici, que s'hauria de declarar nul, i els allibera tots". El govern, abans de donar-li la classificació definitiva, esperarà que la secretaria de mesures penals validi els informes de les juntes, pas que possiblement no arribarà fins passat festes.

Budó, entretant, va evitar parlar de pla b si el president Quim Torra acaba inhabilitat després de la sentència del TSJC, també dijous passat, i es va limitar a dir que "treballen" en la defensa de la presidència i la institució. Torra va presentar ahir al·legacions a la

jointa electoral de zona de Barcelona per demanar que no sigui efectiva la sentència, com reclama un recurs presentat divendres pel PP, al qual ahir es va afegir Cs. A més d'indefensió pel poc temps donat per al·legar, el president recorda que la sentència no és ferma fins que el Suprem resolgui un recurs de cassació que, això sí, encara no ha presentat, si bé ho farà en els pròxims dies, dins el termini que té per fer-ho. Segons la defensa, tot plegat significaria un "fraud de llei" i una temptativa d'usurpació de competències que són del TSJC, del Parlament i fins i tot del mateix Suprem. ■

Del 05.12.19 al 05.01.20

Fira de Nadal

PORT VELL Pl. del Portal de la Pau
Davant del monument de Colom

Port Vell
Port de Barcelona

Col·labora: MORITZ BARCELONA

659703 218560

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

La fiscalia demana que es retiri la immunitat a Puigdemont

■ Considera, però, que el magistrat Llarena ha de mantenir les euroordres ■ Paral·lelament creu que la justícia belga ha de deixar sense efecte els terminis fins que el Parlament Europeu s'aclareixi

Redacció
BARCELONA

La doctrina Junqueras continua tenint conseqüències i ahir la fiscalia va registrar al Tribunal Suprem la petició dirigida al magistrat Pablo Llarena perquè reclamés al Parlament Europeu la retirada de la immunitat a l'ex-president Carles Puigdemont i l'exconseller Toni Comín i poguessin ser jutjats per un delictes de sedició i malversació.

Aquesta decisió arriba després que el Tribunal de Justícia de la Unió Europea (TJUE) certifiqués la setmana passada la immunitat del líder d'ERC, Oriol Junqueras, com a càrrec electe del Parlament Europeu. Per aquest motiu, la fiscalia considera ara que el jutge belga que té pendent resoldre sobre les euroordres de Puigdemont i Comín ha de paraitzar i deixar sense efectes els terminis per lliurar a Espanya els dos dirigents fins que el Parlament Europeu acabi de decidir la situació dels dos eurodiputats després d'atorgar-los les acreditacions provisionals.

El ministeri públic considera que a partir d'ara cal primer de tot que la cambra els retiri la immunitat, tot i que indica que

Puigdemont i Comín, el dia que van rebre les acreditacions provisionals per accedir a l'eurocambra ■ EFE

no caldria fer-ho a través del suplicatori a la cambra europea perquè ja estan processats. De fet, però, el problema deriva del fet que es tracta d'un camí del tot inèdit tant per la justícia com per la política i qualsevol pas és objecte de polèmica i de diversitat d'opinions. Seguidament i mentre no es fa efectiva la retirada de la immunitat, cal que el jutge belga aturi també els terminis de l'euroordre. Això, però, i sempre segons l'escrit de la fis-

calia, no és obstacle perquè Llarena mantingui les peticions de presó provisional, les euroordres i la declaració de rebel·lió, i retreu als dirigents que vulguin "acollir-se al paraigua d'immunitat" que els atorga l'elecció com a europarlamentaris per "evitar el seu lliurament a Espanya i el seu judici." Els fiscals consideren que les mesures cautelars estan plenament justificades per la "gravetat de les penes a les quals s'enfronten en estar

processats per sedició i malversació. A més a més, hi afegeix que Puigdemont i Comín es van presentar a les eleccions "plenament conscients de les limitacions que comportava la seva situació processal" en l'exercici dels seus drets polítics.

L'escrit també admet que segons el protocol que regula la immunitat Puigdemont no podria ser detingut, si bé la fiscalia recorda la facultat de demanar al Parlament la suspensió de l'esmentada garantia. Indica que la immunitat no és un privilegi,

La frase

“[Puigdemont] era plenament conscient de les limitacions que comportava la seva situació processal”

Extracte de l'escrit de fiscalia al Suprem

sinó una garantia d'independència del Parlament, motiu pel qual no protegeix "de manera il·limitada" els parlamentaris davant processos penals en què la instrucció va acabar abans de la mateixa convocatòria electoral "creant d'aquesta manera uns inadmissibles llimbs parlamentaris": "La immunitat no pot convertir-se en cap cas en un refugi protector o generador d'impunitat davant el legítim exercici de la funció jurisdiccional, i molt menys de la impunitat buscada [...] amb l'únic propòsit d'eludir l'acció de la justícia." Així en l'escrit es demana que no admeti els incidents de nul·litat contra la sentència que va condemnar Junqueras i Romeva a 13 i 12 anys de presó per sedició i malversació.

De moment, Puigdemont i Comín tenen previst ser a la cambra europea en la primera sessió plenària que s'ha de celebrar el 13 de gener fins a rebre les acreditacions definitives. ■

La sentència no canvia

La fiscalia també es va oposar ahir a la petició d'Oriol Junqueras d'anul·lar la sentència del procés en sostenir que no s'ha vulnerat cap dels seus drets, i admet que la justícia europea li va reconèixer la immunitat, si bé ho va fer una vegada el judici ja havia acabat, motiu pel qual està condemnat en ferm. "La immunitat -diu la fiscalia- no pot convertir-se, en cap cas,

en un refugi protector o generador d'impunitat davant el legítim exercici de la funció jurisdiccional, i molt menys de la impunitat buscada [...] amb l'únic propòsit d'eludir l'acció de la justícia." Així en l'escrit es demana que no admeti els incidents de nul·litat contra la sentència que va condemnar Junqueras i Romeva a 13 i 12 anys de presó per sedició i malversació.

finques
Pous

tenim el llogater ideal per al teu immoble.

Si vols llogar el teu immoble
en les millors condicions.

TRUCA'NS ARA 93 790 39 45

Disposem d'una àmplia cartera de clients interessats en llogar a Mataró

MATARÓ · C/ Pujol 20 · 08301 · finquespous@finquespous.cat · tel. 93 790 39 45

Ei propietari!

No perdis el temps,

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

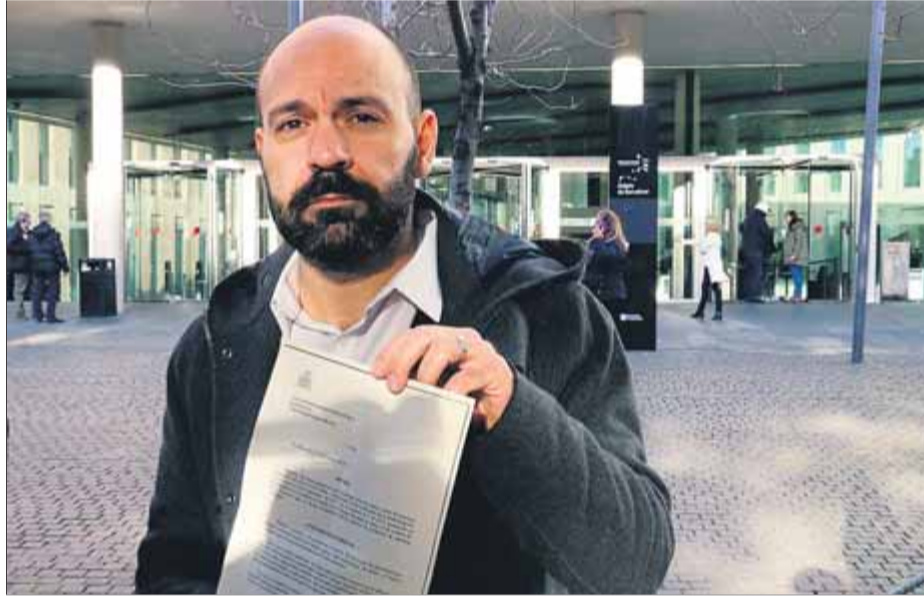
Inculpacions arxivades perquè els ciutadans no tenen càrrecs

■ Òmnium veu un contrasentit negar per aquesta raó responsabilitats a manifestants i votants quan Cuixart tampoc era càrrec públic ■ Denúncia obstaculització judicial a les autoinculpacions

Xavier Miró
BARCELONA

Els jutjats estan arxivant les autoinculpacions voluntàries de ciutadans que es van manifestar el 20 de setembre davant de la conselleria d'Economia i que van anar a votar l'1 d'octubre del 2017 en el referèndum prohibit per l'Estat, perquè els eximeixen de qualsevol responsabilitat, tenint en compte que no eren càrrecs públics. Ho anunciava ahir Marcel Mauri, el vicepresident Òmnium, l'entitat que promou la campanya d'autoinculpacions, després de confirmar que diverses persones que es van inculpar als jutjats com a responsables d'aquells fets han rebut les notificacions de l'arxivament del seu cas.

Òmnium denuncia la contradicció que suposa eximir de responsabilitat aquelles persones que van participar en tots dos actes pel fet de no ocupar en

Marcel Mauri, ahir, davant de la Ciutat de la Justícia pel cas de les autoinculpacions ■ ACN

La frase

“Diuen que no som càrrecs públics i ens preguntem quin és el càrrec públic que ostentava Cuixart?”

Marcel Mauri
VICEPRESIDENT D'ÒMNIMUM

aquell moment cap càrrec públic, tenint en compte que el president d'Òmnium tampoc n'ocupava ni n'ha ocupat mai cap i, en canvi, se l'ha condemnat a nou anys de presó per un delictes de sedició.

“S'arxiva per un fet bastant increïble. Diuen que no som càrrecs pú-

blics i, de fet, ens preguntem quin és el càrrec públic que ostenta Jordi Cuixart, que ha ostentat mai? Novament veiem com la justícia espanyola actua amb aquest doble raser”, denunciava Mauri.

D'altra banda, l'entitat promotora de la campanya també denuncia

les dificultats que, segons Òmnium, els jutjats estan posant a la presentació d'inculpacions voluntàries per part dels ciutadans.

Tot i que xifren en “milers” les autoinculpacions presentades i afirmen que es tracta de la major campanya d'aquestes característiques mai feta a Catalunya en nombre de persones, des de l'entitat admeten que no poden donar un nombre global fins aquest moment perquè l'administració judicial no els facilita les dades.

Mauri recorda que, per començar, els tribunals van limitar a vint-i-cinc les autoinculpacions diàries que admeteria i que en determinats jutjats no s'han admès les peticions pel fet de ser redactades en català: “Són irregularitats d'aquesta justícia que actua amb voluntat no de fer justícia sinó de fer venjança contra en Jordi Cuixart i la resta de presos polítics”. ■

OPINIÓ

Lluís Falgàs

Desenredar la situació

La sensació és que acabarem l'any amb la situació política menys enredada que fa uns mesos, quan Pedro Sánchez no dormia pensant que hauria de governar amb Pablo Iglesias. Ara, forçat per l'aritmètica parlamentària, està disposat a una coalició amb Podem i establir-se de convocar eleccions per tercera vegada. El candidat prefereix una legislatura curta que repetir eleccions. Curta, perquè la democràcia espanyola no està acostumada a governs de coalició i el temperament de les dues formacions fa preveure que més aviat que tard el PSOE i Podem es tiraran els plats pel cap. Ara, qui no deixa dormir tranquil Sánchez és el futur judicial d'Oriol Junqueras, i sobretot que veus autoritzades reclamen anul·lar el judici del procés. Sánchez segueix tenint 120 diputats al Congrés, i aquest fet insuficient numèricament l'obliga a haver de cedir més d'allò que està fent. Com més cedeixi, més fàcil serà que pugui complir el seu somni de ser investit en els pròxims dies.

El TJUE ha ajudat una mica a desenredar la situació. Aconseguit un vestit a mida a Carles Puigdemont respectant-li els seus drets com a eurodiputat. Una situació que no hauria d'inquietar l'actual govern espanyol, que malgrat que el PSOE va donar suport a l'aplicació a Catalunya de l'article 155, no li convé democràticament no respectar la voluntat dels ciutadans que van votar Puigdemont i Comín. No ha passat el mateix amb el president Torra quan el TSJC l'ha condemnat de manera exagerada per un tema de simbologies. En espera del recurs, la inhabilitació de Torra fa que la post-Convergència, representada entre d'altres per JxCat, PDeCAT, la Crida... s'hagin d'espavilar a buscar un candidat. Hi estan ben col·locats Damià Calvet, Àngels Chacón, etc... Ho decidirà Puigdemont.

Arxiven la causa penal per la compra d'urnes

■ La magistrada tanca la investigació a Francesc Esteve en no provar-se cap delictes

Mayte Piulachs
BARCELONA

La titular del jutjat d'Instrucció número 28 de Barcelona ha arxivat la causa del procés de compra d'urnes iniciat pel govern el maig del 2017, i contra el qual la fiscalia va presentar una querrela al TSJC per prevaricació, desobediència i malversació de fons contra el llavors director general del Departament de Governació i actual director del Gabi-

net Jurídic de la Generalitat, Francesc Esteve.

En la resolució, la magistrada Olalla Ortega exposa que la investigació contra Esteve (com que inicialment també era contra l'exconsellera Meritxell Borràs es va dur al TSJC) es va iniciar arran de l'aprovació de la llei de pressupost 4/2017, amb la qual s'anunciava la convocatòria d'un referèndum d'autodeterminació i tot seguit l'anunci d'un acord marc per a la compra d'urnes per a les eleccions del Parlament de Catalunya, consultes populars i altres formes de participació ciutadana, que va signar Esteve.

Després de dos anys d'investigació, la jutgessa conclou que “no s'han acreditat els indicis il·lícits denunciats”. És a dir, que l'acord marc no era pas per comprar urnes per a l'1-O, declarat inconstitucional pel Tribunal Constitucional (TC). La fiscalia va demanar l'arxivament del cas, mentre que l'acusació popular de Vox ha presentat un recurs a l'Audiència de Barcelona en considerar que es manté la prevaricació. L'advocat d'Esteve, el penalista Juan Segarra, en el seu escrit reitera que l'exdirector general sempre ha mantingut que el procediment estava emparat per la Llog, que ad-

Esteve declarant com a testimoni al Suprem, al maig ■ EFE

quirir urnes era “una necessitat perquè l'Estat no sempre les garanteix” i se'n volia tenir com el govern d'Andalusia per la possibilitat d'un avançament electoral. Segarra insisteix que “el que es va aprovar era un concurs per homologar empreses proveïdores d'urnes, res més”, el qual va quedar desert, i que passat l'1-O “s'ha comprovat que res tenen a veu-

re amb les urnes que es demanaven a l'acord marc”.

La conclusió de la jutgessa és diàfana: la posada a licitació va ser declarada deserta, a més no va existir despesa autoritzada ni compra d'urnes per a l'1-O que pugui demostrar que l'acord marc era per a fins delictius, ja que tampoc va ser declarat inconstitucional pel TC, i per tot això en dicta l'arxivament. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Un solidari a Alcalá-Meco

CÀSTIG • El jove Daniel Gallardo supera els dos mesos en presó preventiva des que el 16 d'octubre va anar a Sol a protestar contra la condemna del Suprem als líders catalans **RAR** • L'advocat Mario López denuncia irregularitats en la instrucció judicial

David Portabella
MADRID

Un jove de 22 anys arribat de Cadis però arrelat a Getafe (Madrid) passarà Nadal a la presó d'Alcalá-Meco perquè va anar a la Puerta del Sol en solidaritat amb els presos polítics condemnats pel Suprem. Aquest és l'imprevist cop del destí que el 16 d'octubre va marcar i encara marca Daniel Gallardo, un jove que podria ser el perfil laboral del fals autònom i que vivia emancipat en un pis de lloguer compartit a Getafe gràcies a un encadenament de feines que li sumen la dignitat d'un salari. Quan el Tribunal Suprem va dictar la condemna als líders del procés, Daniel Gallardo ho va deixar tot per anar a la Puerta del Sol a la manifestació en contra de la sentència i ho va fer amb una amiga, Elsa Vilki, vinguda d'Andalusia a Madrid de visita. A l'acte, un miler d'assistents van exhibir pancartes amb els lemes *Madrid está con el pueblo catalán*, *Libertad presos políticos*, *Decidir no es delito*, com també una gran bandera tricolor republicana amb un llaç groc. Aquella nit, tant Daniel Gallardo com la seva amiga van passar al calabós de la brigada provincial d'informació de Moratalaz (sud-est de Madrid) per atemptat a l'autoritat. Ella en va sortir en llibertat l'endemà. El jove supera ja els dos mesos en presó preventiva i passarà les festes de Nadal al penal d'Alcalá-Meco.

La concentració madrilenya de solidaritat amb els presos polítics independentistes va colpir molts edils locals perquè al final de la marxa, extraordinàriament vigilada per un destacament d'antiava-

L'advocat Mario López (a l'esquerra), una amiga de Gallardo i Marco Fernández ■ DAVID PORTABELLA

lots, els presents es van diluir per carrers adjacents i la policia, ententent que es volia fer una manifestació no convocada i de signe radical, va carregar contra ells en punts com la Plaza de la Villa –la seu de l'ajuntament històric de Madrid abans del trasllat a Cibeles– i el carrer del Rollo. I aquí va ser quan, en veure un antiavalot carregant amb violència contra Elsa Vilki, el seu amic Daniel Gallardo va sortir a defensar-la. Els joves van ser arrestats i atesos pel Samur a dos quarts d'onze de la nit abans del trasllat al calabós. Per fonamentar la presó preventiva, la jutgessa del jutjat d'instrucció número 22 de Madrid,

Patricia Jiménez-Alfaro, ho basa tot en l'atestat policial que relata les ferides patides per l'agent amb un pal de palet de fusta amb claus i ignora l'informe mèdic. Però hi ha una esquerda en la seva veracitat: l'atestat de l'agent atacat amb un pal recull que ell va ser atès dues hores abans de l'enfrontament i en un lloc que és a 800 metres (de vuit a deu minuts a peu) del carrer del Rollo. La jutgessa, a més, no raona com arriba un pal amb claus a la mà d'un jove sense antecedents que anava a una protesta pacífica al quilòmetre zero. A donar-hi veracitat es va dedicar la unitat de prevenció i reacció de la policia espa-

800

metres separen el lloc on Daniel Gallardo va ser detingut el 16 d'octubre, el carrer del Rollo, de la Puerta del Sol, on l'atestat policial situa l'agent ferit per ell. L'atestat que recull l'atenció a l'antiavalot és de dues hores abans de l'enfrontament, la qual cosa amenaça la veracitat de la instrucció.

nyola filtrant a *El Mundo* una foto del pal amb claus encara clavats al casc feta a la comissaria i no al lloc dels fets. “És una fusta sense tractar, ja és estrany que al centre de Madrid hi hagi un pal de palet amb claus, però és que la foto es filtra convenientment l'endemà per causar impacte al jutge i és a l'atestat. Si el policia hagués estat tan greu hi tindríem adjuntat l'informe mèdic per sustentar la presó del Daniel, i no hi és”, alerta el seu advocat, Mario López. La biografia de la jutgessa, filla de l'exjutge de l'Audiència Nacional José Antonio Jiménez-Alfaro, eleva la malfiança de l'advocat pel biaix de la instrucció. “La mesura preventiva pot ser anar a signar cada quinze dies al jutjat o la retirada del passaport, però presó preventiva per a un jove arrelat a Getafe que no té risc de fugida... No crec que així se surti més reinserit a la societat de com s'entra. I li pot passar a qualsevol”, denuncia López.

Cada cop que el Moviment Antirepressiu de Madrid fa un acte per recordar el cas de Daniel Gallardo, com va fer dimecres al Teatro del Barrio, Marco Fernández sempre diu el mateix quan li pregunten si rep la solidaritat catalana. “De Catalunya, sí, perquè allà el cas sí que es coneix bé, és a Madrid on el cas està silenciats”, recorda Fernández. El portaveu del Moviment Antirepressiu de Madrid sospita que el cas pretén ser un avís a navegants en forma d'escarment per desincentivar a mostres de solidaritat amb els presos catalans a Madrid. Lluny de Getafe, l'adreça de Daniel Gallardo Herczog (NIS 2019015087) és: Mòdul 4. Centre Penitenciari Madrid II. Carretera Alcalá-Meco km 4,5. Alcalá de Henares 28805. ■

Aquest Nadal, música i ràdio per als presos

Redacció
BARCELONA

Artistes del moviment Músics contra la Repressió han escrit una nadala dedicada als líders polítics empresonats en què desitgen la seva llibertat. La *Nadala contra la repressió* ha estat ideada per Buhos, Gertrudis, Pepet i Ma-

rieta, Gemma Humet, Cuits, La Folie, Koalanú, Sense Sal i Doctor Prats. Tots ells són membres d'un moviment autoorganitzat de músics en contra de la repressió “que exerceix l'Estat espanyol sobre els pobles”. Amb lletra de Josep Bordes, Jordi Gineseta, Pol Fuentes i Laura Duran, el tema versiona els

ritmes de dues nades tradicionals, *Santa nit* i *El noi de la mare*.

Demà, dia de Nadal, la cançó formarà part del programa especial de ràdio *Nadal a la presó*, que diverses ràdios municipals d'arreu de Catalunya emetran el dia de Nadal i que arribarà als centres penitenciaris de Lledo-

ners, Mas d'Enric i Puig de les Basses. Es tracta de la segona edició d'aquest programa, fet per periodistes voluntaris, i que es va emetre per primer cop el Nadal del 2018.

El primer Nadal que els presos van estar tancats a la presó es van organitzar cantades multitudinàries en diversos punts del país. Una de les més secundades es va celebrar al carrer Entença de Barcelona amb centenars de cantaires que van interpretar diverses nades i una adaptació especial de la cançó *És Nadal*. ■

Cantaires concentrats davant de la presó Model el Nadal del 2017 per cantar nades pels presos ■ JUANMA RAMOS / ARXIU